

Лис Микита

ОСІНЬ У ФРАНЦІЇ

— Ой, коби виїхати з того проклятого табору до Америки!

Ой, нема то, як було в таборі...

ТРУДНА ТАЄМНИЦЯ

— Якщо ви втримаєте це в таємниці, скажу вам, яким способом продовжити життя: щодня їсти дві сирі цибулі!

— Добре, але як заховати це в таємниці?

НА АВТОМОБІЛЕВИХ ПЕРЕГОНАХ

— Чи вам, пане докторе, також подобається автомобільний спорт?

— Навіть дуже! Майже кожного тижня маю кілька нових пацієнтів!

КОНФЕРАНСІЄ

Фюрт: Редакція тижневика «Час» переорганізувалась. Начальним редактором став ясно-видець Нестор.

Берлін: Відому книжку колишнього американського міністра закордонних справ Бернса «Одверто сказавши» — в советській зоні Німеччини, «мовчки закривши» — конфісковано.

Париж: ССРСР і західні союзники порозумілися, що вони не воюватимуть зі собою. Їх виручать в тому німці, корейці і інші маляці.

Мюнхен: Українські політично-емігрантські кола повідомляють, що консолідацію еміграції можна вважати майже закінченою, за винятком ще тільки деяких партій, які пізніше будуть створені.

Москва: Повідомляють, що Сталін, який повернувся зі Сочі до Кремля, відбув тут сам зі собою важливу півгодинну розмову, від висліду якої залежатиме дальша політика ССРСР. Про що він сам до себе говорив — не повідомляють.

Міністер Феденко виступав як конференсіє на доповіді про діяльність УНРади.

**ЗГОЛОШУЙТЕСЬ
У КОЛЬПОРТЕРИ**

— Першою точкою нашої політичної програми буде відіграно бандуристом історичну п'єсу «Ой, біда, біда чайці небозі»...

Азбука

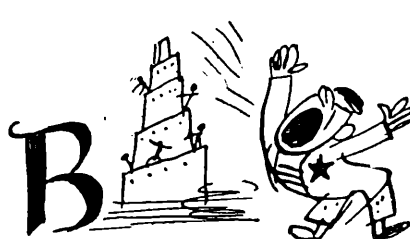
ДЛЯ ЛІКВІДАЦІЇ НЕПИСЬМЕННОСТІ ПОЛІТИЧНОЇ ЕМІГРАЦІЇ, ДЛЯ ВЖИТКУ ДОМУ І ПОЗАШКОЛИ, ЗЛАДИЛИ БАБАЙ І ЛИСМИКИТА.

Акробат — це журналіст,
Адам перший був діпіст.

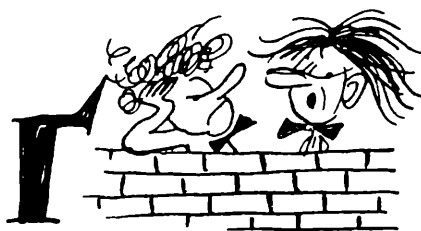
Бубном бавиться дитина,
Бандерівець теж людина.

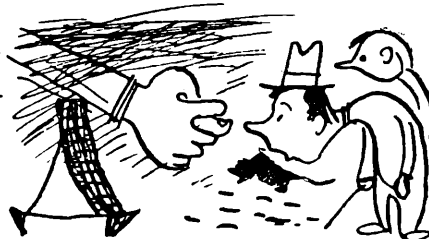
Вавилон ОН будус,
Вето! — Ванька репетус.

Галагіда — небелиця,
Гімном все у нас кінчиться.

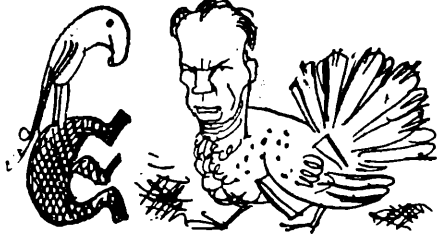
Ґранда! Генії у МУР-і!
Ґуляш в нас в літературі.

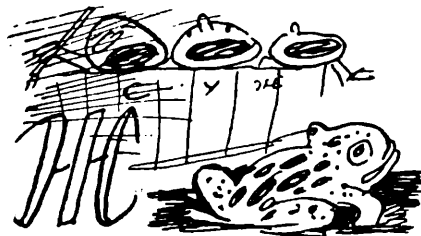
Дурні, хоч не сій, ростуть,
Дулю завжди нам дають.

Економія — наука,
Емігрантом бути штука.

Є десь в світі птах зелений,
Єндик в нас зате учений.

Жаба сидить у калюжі,
Журналісти є і в СУЖ-і.

Зебра зебрєнята водить,
Зиз в політиці не шкодить.

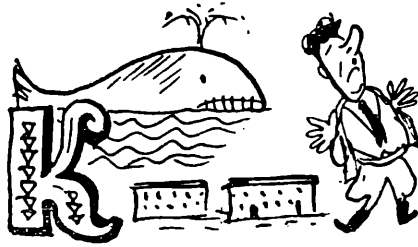
Ірод цар був над жидами,
ІРО чуда робить з нами.

Їжачок шукає корму,
Їдь пускають з Комінформу.

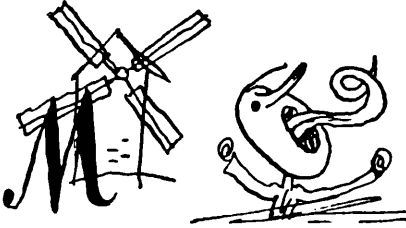
Йолоп ніні вірить в мир,
Йосиф кремлівський опир.

Кит — велика риба в морі,
Кацик в кожнім є таборі.

Лицар, кажуть, був Рінальдї,
»Лев« реве у Міттенвальдї.

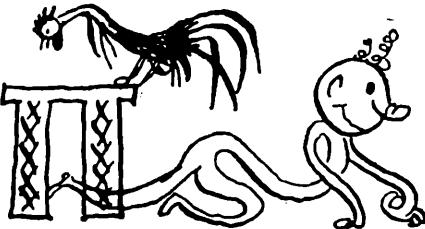
Мельник меле вітряком,
Мельниківці язиком.

Нугат тремо у макїтрі,
Ніс тримаймо все на вітрі.

Олень кожний має роги,
Ой, задре хтось скоро ноги.

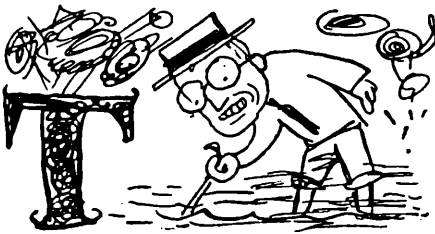
Півень павою не буде,
Поплентач пролізе всюди.

Раки свищуть, та не чути,
Русский хоче світ надути.

Сук, а в суці тому Смук,
Смук, а в Смуці теж є сук.

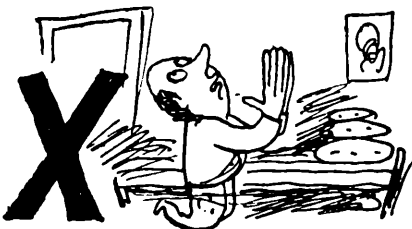
Тамерлян іде зі сходу,
Трумен ще шукає броду.

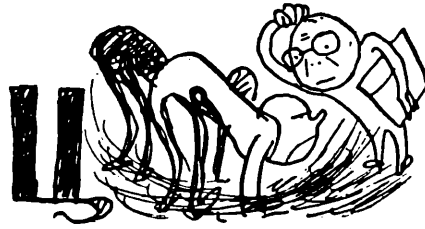
Улан гостру піку має,
УНДО мре і воскресає.

Фраер — знане слово львівське,
Функ — чистилище діпівське.

Хліба має кожний досить,
Хабарів насущних просить.

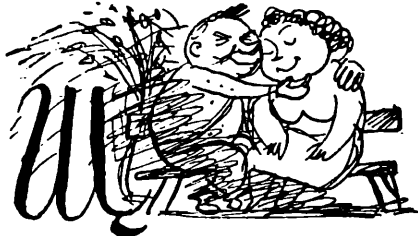
Цапки в нас стає, хто може,
ЦІПУЄ тут не допоможе.

Часом добра склянка спирту,
»Час« — Михальда є із Фюрту.

Швейків серед нас є досить,
Шерех пише, вітер носить.

Щипай дівку зосторожна,
Щикавку дістати можна.

Юду арабчук скобоче,
«Юра» крутить нам, хто хоче.

Як не миряться, одначе,
Янгол миру сів і плаче.

Наше СЕЛО чудачки слаВИТЬСЯ.

Бува, може й ви чули, що наше село на цілий район чудачками славиться... От і минулого року баня на дзвіниці обновилася. Тільки не про те буде моя мова. Хай краще розповім про те чудо, що приключилося років п'ятнадцять тому, коли в нашому селі радгосп заводи́ли. Прислали тоді з району до нас одного партійного. Не пригадую собі ані його прізвища, ані імені, бо його ніхто інакше і не іменував, як заразою. Бо й справді, до всякого він чіплявся, як реп'ях до собачого хвоста, як зараза немощного, як немовля цицьки. А що б ви думали? Чіплявся і ссав кров людську... От і причепився він якось до нашого голови Свирида Свиридовича Почухая. Чого, каже, у вашому селі досі пам'ятника нема... А голова каже, а кому б ми мали пам'ятника ставити... Як так, кому, Зараза каже, а звісно, що Леніну! Ну, каже голова, цього ми й так помним, і без пам'ятника поминаєм... То все одно, каже Зараза, мусить бути і пам'ятник, бо у вас, каблуків, пам'ять коротка, чоловік, можна сказати, советську власть вам дав. всю жизнь воював за таких, як ти почухай, да може і венеричеську схватив від такої як ти зачухи! На це голова тільки чуха потилицю і каже, що само-собом, дурний би він був, як би йшов

проти такого діла, як пам'ятник...

По тому вони стали умовлятися, де той пам'ятник поставити. І тут Зараза причепився, щоб пам'ятник поставити ніде, як тільки на тому майданчику, що навпроти церкви. На таке голова тільки чухає потилицю і каже, що то непідходяще, як на Леніна місце, що то місце всякими чудачками на увесь район прославлене, що чого доброго поставлять вони там Леніна, а воно дивись і случиться щось, бо другий раз ложка г... бочку меду спаскудить! На це Зараза каже, що він самолічно ні в якій чуді не вірить, що на цей рахунок Ленін сказав, що релігія — це опіум для народу, і, що не поставити ж ім Леніна перед стайнями бикам на сміх! Що ж, каже голова, воно може і для самого Леніна було б спокійніш стояти перед биками та баранами, як людям дурно очі мозолити, та й ще на такому непідходящому місці. Ну, і довго вони ще сперечались про місце, де той пам'ятник ставити, та хто поїде в город, та хто підводу дасть на таке діло... Що й сказати, тугий був чоловік Почухай. І може б вони так-таки ні до чого й не домовились, як би на їхню розмову не підспів Свирид Свиридович Валяй. Цей Валяй робив в колгоспі «Червоний Когут» замісто агронома. Хазяйновитий

був чоловік. Голову мав на плечач, та таку голову, що другий раз і сам голова колгоспу не обходився без його ради. Так було і цим разом.

Вислухав Валяй наперед Почухасьву мову, а тоді вислухав і Заразину мову. А Заразина мова була, що біднота вимагає замісто тої каплички, що на майдані без всякої потреби стоїть, та поставити пам'ятника Ленінові... Вислухав його Валяй, та й каже до голови: А чого! Валяй, каже, Свириде, пам'ятника! Бо як і взаправду та каплиця тепер стоїть без всякої потреби, хіба коли якій свині в пригоді стане почухатися. То чого б там не стояти Ленінові?!

По такій мові вони умовилися, хто і коли поїде в город на підшефний завод по той пам'ятник, хто воза на такеньке діло дасть, хто грузитиме та згружати, та хто каплицю валятиме. Словом, усе, як єсть і порішили. Зараза аж руки потира!

Як тільки дядьки вийшли від Зарази, то Валяй і каже Почухасьві: — Я його, заразу, тим пам'ятником в чортів ріг скручу, так що й смороду по ньому не лишиться... І по ньому, і по пам'ятнику!

От десь під перве мая і поставили той пам'ятник. Наперед намісто поваленої каплиці підмурівок

вигнали на метри два. З каплиці й цеглу брали. А воно вже і тоді пішло селом, що недобре діло коїться, коли таку цеглу на таке брати... А як поставили на той підмурівок самого Леніна, то Зараза і сказав, щоб люди на мінити походились. А тоді виліз на стілець та й став казати, що от Ленін, як і він, Зараза, не вірив ні в якого такого Бога, що Ленін свого часу сказав, що ніякого такого чуда нема, а що є тільки опіум для народу, щось в роді махорки, що її темні китайці курять!

Треба замітити, що на тому мітингу були гості і з району, і Зараза так старався, що аж животи усім до спини попідтягло, поки він кінчив. На кінець Зараза скинув з пам'ятника червоне покривало і сказав, що от вам найкращий доказ, що ніякого такого чуда нема. Ну, от самі скажіть, каже Зараза, що на цьому місці стояло?! Тут хтось з гурту озвався, що на цьому місці копліця стояла. Ну, а тепер? — питає Зараза. А усі мовчать, пам'ятник роздивляються, ніяк не розгледять, що то він так руку простягає, так як би дулю кому дає... Аж тут стара Тримайлиха наперед виходить і каже до Зарази: А тепер?! А тепер — чортяка!! Еге-ге! Дивись, і борідка в нього копитом! Чиста чортяка! — та як заверещить: Сам сатана з-під червоного покривала об'явився!.. Ой, рятуйте! — та через усе село: Хто в Бога вірує! — біжить та ламентує...

Тут і люди стали розходитись. Хіба ж довго в біду вскочити!? А Зараза ні в сих ні в тих. Гостей з району на обід до себе припрошує та, що то божевільна жінка, пояснює. І от може б на тому усе і кінчилося, якби невдовзі не об'явилось чудо, що наробило більше лементу, як стара Тримайлиха...

Пішла якось селом чутка, що на пам'ятнику, на самій лисині багно об'явилось. Стали люди збігатися та одне одному на Ленінову лисину показувати, та догадуватися, хто б ото міг таке втяти.

Тут і старий Тримайло пришкандибає. А він перед тим три роки і носа свого на вулицю не показував. Такий старий і немощний був. Сказано — чудо. Немощний, а й той прийшов подивитися на Ленінову голову. Подивився він на неї та й каже, що то вже, який святий — таке і помазаніє господне.

А тут уже і сам Зараза летить Як побачив він, що й до чого, то з його пельки так і посипались самі матюки. А старий Тримайло каже: А, оце, люди, молитва! Чуйте та навчайтесь, як отакого святого поминати...

І от на другий день, чи на третій день, Заразу викликали до району. Як тільки він поїхав, Валяй і каже Почухаєві: Совершилось! А голова каже, що совершилось? А Валяй каже: а чудо! Тепер по ньому і смороду не лищиться!

І що б ви думали?! Через три дні приходить до нашого голови лист, а в листі написано, що на

місто Зарази невдовзі до колгоспу «Червоний Когут» прибуде якась нова Зараза... Голова тільки потилицю чухає: А що як покажеться гірша? На це Валяй каже: Нехай гірша, аби інша! А глупе, що чудо таки совершилось!

І от не пройшло по тій розмові й одного дня, як совершилось іще одне чудо. Ще й не світало, як селом пішла чутка, що намісто пам'ятника сама цегла лишилася... Так воно й було. А коли з району по такому важному ділу комісія приїхала, то Почухай немовби забув, яким робом язик в роті повертається, і хутчій послав хлопця по агронома. Так що ж, коли Валяєві як би підмінив хто його власну голову на Почухаєву, а в Почухая ж язик в роті прилип. Тільки й того, що люди плещуть, наче б то небесним громом повалило...

Ну й забрали тоді з нашого села і голову, і агронома, і стару Тримайлиху, і старого Тримайла, який і помер по дорозі на станції, як їх в товарняк садовили... А люди по тому довго переказували, начебто перед смертю старий Тримайло сказав Тримайлисі, що невдовзі в нашому селі совершиться іще одне чудо і, що тоді з тієї цегли знову стане каплиця і горітиме в ній незгасима лампада, і тоді наше село не то що на цілий район, а на весь широкий світ іще одним чудом прославиться.

Олександр Смотрич

— 0 —

НА ЛІТЕРАТУРНОМУ ВЕЧОРІ

Критик: Дорогий пане! Я знаю, що ви письменник-початківець, але все таки ви повинні думати над тим, що пишете! Як же ви могли в своєму історичному оповіданні, при описі воєнного спорядження княжих дружинників, писати про якісь порохівниці?! Невже ж ви не знаєте, що порох винайдено далеко пізніше?

Безпідставник-початківець: Безпідставність вашої критики виводить мене з рівноваги. Чи згадував я хоч словом про якийсь порох?..

*

МАЛИЙ ДЖЕНТЕЛЬМЕН

В переповненому залізничному вагоні малий хлопчина сидить на колінах свого батька. До вагону всідає молода дама і безуспішно розглядається за вільним місцем. Малий зривається і чемно звертається до неї:

— Чи можу вам запропонувати своє місце?

*

Пан Крупка чекає на двірці на свою дружину. Поїзд має одну годину опізнення.

— Я так і знав! Вона ніколи не прийде на означену годину!

Зголошуйте нам адреси Ваших знайомих, що емігрують із Німеччини!

ЛИСТІ
До пана посла
Етаха Єліґова.

Чесна Еліґо!

Пишу до Вас ведлуг цієї поведенції, що то пани межі собов проваде, бо хоц воно, рахувати, все оці пани в ружних школах се виучували, а чесом таке вчинет, гі малі діти. В нас, в хлопськім стані, ек хто мав який хатний порахунок, дайминато со жонов, то запирав двері й вікна і там собі цисей порахунок провадив до влодобі: ци ременьом, ци бичівном, ци таки й так голіруч, грунт, аби того ніхто ни чув і ни вигів. А в панцкім стані, ек віжу, цисе відбуваеся йнакше. Бо дивітси й було:

Поїхав пан Євтинович від гитманців до Шафенбурку і там віголосив публічно риферат і заплюжив всьо що жие і ни жие. Ек зачив від Петлори то скінчив на Национальній Раді. А моцкалі, тиж мігранти, цисе віслухали і типер по казетох віписуют, дивіт си, кажут, що цесі Вкраїнці вартуют, тай де цисей асторія українцка, ек сам пан Євтинович таке вогорит. А ше пишут, дивіт си, цисей Євтинович поридний чоловік, бо він, відав, самостійности ни хоче, коли так її спалплюжив.

Дивно ми, бо я цего пана Євтиновича знаю собосто, ек до нас в гори на свіже повітре приїздив, той знаю, жи то поредний хлоп, хоц ни виликий ростом, і йкийс полковник, рахувати, тай зицирку добрезнаї. І шо му си таке поробило? Ци тото, жи на міґрації так довго сидит, ци, може, жи давно на свіже повітре не виїздив? Відав кужний тилігент мусит чес від чесу трохи се пролюфтувати, бо йнакше му се розум псує. А найбільше то всьому винна поведенція цеся панцка, жи все свої собисті, ци хатні порахунки мусит на публіку виставлети. Жиби й свій чув і чужий сміявси.

Ото й пишу до Вас, ци ни могла би цеся Национальна Рада йкус постанову вінести, жиби цесю поведенцію скасувати, а запровадити звиклу, хлопську. Ек една партия шос має до другої, ци хтос шос особист, то най би відбуло се тайне посидзене парламенту і тамки най би си йден з другим сказав до вочий шо треба і на цесім шлюс!

Цисе булоби і прахтично і здорowo шо й Вам від широго серця зичу
Гриц Зазуля

**ПРИЄДНУЙТЕ
НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!!!**

ВІД АДМІНІСТРАЦІ

На пресовий фонд «Лиса Микита» склали

	н. м.
в Німеччині	
мешканці таборів	
Райне Вестфалієн	50.50
Мюнхен-Фрайман,	
Варнер Касарні	69.55
Унтерліс	11.—
Кіслег	15.—
Галле Вестфалієн	69.—
С.У.М. — Унтерліс	10.—
Кульчицький І., Мюнхен	10.—
Заяць М., Мітенвальд	2.—
в Англії	шил.
Денега Іван	5,0
Андруцишин Михайло	1,0
Холєвчук Василь	2,0
Чвиль Михайло	2,0
Карпяк Михайло	1,0
Кульчицький Волод.	1,6
Яремчук Ілля	2,0
Боднарчук Іван	1,0
Дунець Ярослав	4,0
Тимчишин Василь	2,0
Федчишин Михайло	2,0
Бараник Роман	2,0
Лазар Болеслав	3,6
Левицький Евстахій	1,6
Антемис Миокла	5,0
Приступа	3,0
Леньо	4,0
Гошко	2,0
Голдйї	2,0
Цебенко	2,0
Ваврик	2,0
Ваврик	2,0
Полоховський Василь	2,0
Базиняк	2,0
Стельмашук	1,0
Махнік	2,0
Сенюк	2,0
Рибак	2,0
Зьомбра	2,0
Гнатковський	1,0
Бараняк	2,0
Курйї	1,0
Ковальчук	2,0
Співак	2,0
Рєвчук	2,0
Заграйчук	2,0
Трушневський	2,0
Мєтрянк	2,6
Сухнацький	2,0
Воськало	2,0
Вовчарчин	2,0
Марушак	2,0
Гишко	2,0
Макар	2,0
Кузів	2,0
Левко	2,0
Райковський	2,0

Страган	2,0
Бондзяк	2,0
Яцюк	1,0
Романів	2,0
Жупінські	1,0
Тарасенко	1,0
Кметь	1,0
Матусєвич	1,0
Бережанський	2,0
Бринчак	2,0
Грай	2,0
Яворський	2,0
Калина	1,0
Галай	1,0
Ковалів	2,6
Остапюк Михайло	5,0
Сєлєшко ч. 1	2,6
Сєлєшко ч. 2	2,6
Побігун Іван	1,0
Побігун Василь	1,0
Ефїмчук Володимир	2,6
Прийма Петро	2,0
Сотник Петро	2,0
Маркевич Іван	0,6
Сролик Михайло	2,0
Новосад Петро	2,0
Виків Іван	1,0
Жупанський Ст.	2,6
Сролик Ірина	1,0
Біляк Анна	1,0
Дідух Марія	1,6
Шпуняр М.	1,0
Михлик Т.	1,6
Шимуха К.	1,0
Коваленко Анна	1,0
Юрак Степан	1,6
Скуб'як Михайло	1,0
Тєрлецький І.	1,0
Сагайдак Василь	2,6
Прийма Маланка	1,0
Шидліч Богдан	2,6
Головатий Гриць	2,0
П'ячук Гриць	1,0
Шоботенко Д.	3,6
Бойко О.	0,6
Олійник І.	1,0
Максимюк Д.	1,0
Дмитрів Ів.	5,0
Черепанінець Ф.	1,0
Вовчина Ів.	1,0
Стефанюк М.	1,0
Баран П.	1,0
Черик В.	1,0
Кєрч Іван	2,0
Бублінський П.	0,6
Брендєк М.	2,0
Копачинський В.	2,0
Гулай П.	2,0
Сєньків М.	2,0
Михаськів Ів.	2,0
Дєревацький М.	2,0
Солтис М.	2,0
Дилас Яр.	5,0
Мазур Ів.	1,0

**ВИРІВНЮЙТЕ
ЗАБОРГОВАНІСТЬ**

Филима П.	2,0
Лисаченко Ф.	2,0
Жмия П.	0,6
Панкевич Ол.	1,0
Мельник П.	1,0

Усім жєтводавцям за вияв прихильности і за матерїяльну підтримку, а Управі Коопєративи «Єдність» в Райне Вєстфалієн і пп. Мудрому Любомирови, Місяновичєви О., Вєлиторському Е., Матвійшинови Луці — в Німєччині та пп. Дєнедзі Іванови, Антемисови Миколі, Н. Н. (в Галіфраксі), і Шоботєнкови Данилови — в Англії — за проведення збірки складаємо щирю подяку.

В-во «Лис Микита»

**СТАВАЙТЕ
ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ**

АКТОРИ МІЖ СОБОЮ...

«... І знаєш, сниться мені, що я вмєр і йду до неба, але св. Петро не пускає і каже: «Акторів до неба не приймається!» В тому моменті бачу, що ти також помер і тебе впускають. Питаю св. Петра, що це значить: одного актора впускають, а другого ні. А св. Петро вїдповідає: «Невже ж ти дійсно вважаєш його актором?!»...

*

ДВІ ДІАГНОЗИ

— Панє докторє, обслїдуєтє мєнє і скажїть, що мєні бракує, але не латинськими назвами, яких не розумію, лише по-нашому.

— Добре. Роздєгнїтьсє. Гм... Вам нічого не бракує — ви попросту п'яниця і лєдар.

— Дякую щирю. Але тепєр прошу вас, скажїть цє по-латині, щоб я вашу дієгнєзу мїг повтєрити своїй дружині.

ЛИС МИКИТА

**журнал сатири, гумору
і карикатури**

Виходить два рази в місяць

Редагує Колєгіє

Цїна поодинокого числа	0.50 НМ
1/4 - річна передплата	2.80 НМ
1/2 - річна передплата	5.50 НМ

Для Франції:

1/4 - річна передплата	90 франків
1/2 - річна передплата	160 франків

Для Бєльгії:

1/4 - річна передплата	24 франки
1/2 - річна передплата	40 франків

Для Англії:

1/4 - річна передплата	3 шил.
1/2 - річна передплата	6 шил.

Для Канади і США:

1/4 - річна передплата	0.50 дол.
1/2 - річна передплата	1.— дол.

Для Швайцарії:

1/4 - річна передплата	3 франки
1/2 - річна передплата	6 франків

ЯНГОЛ МИРУ